

РЕШЕНИЕ

№ 4099

гр. София, 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7932** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 21610 от 10.07.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 604 от 30.05.2019 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Ч. Ю., чрез адв. С. Х. от АК – К. и адв. Г. Д. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22180 - 03277 – 091 – 001 от 14.02.2019 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, отменен в частта на установените данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 05.2015 г., м. 01. 2016 г., м. 02.2016 г. и от м. 04.2016 г. до м. 07.2017 г., вкл. и по ЗКПО за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2016 г. и изменен като установеният резултат по ЗДДС за м. 06.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 557,74 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 784,30 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 07.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 532,97 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 872,39 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 08.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 375,71 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 763,89 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 09.2015 г. данък за внасяне в

размер на 2 901,45 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 978,48 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 10.2015 г. данък за внасяне в размер на 3 679,29 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 2 704,62 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 11.2015 г. данък за внасяне в размер на 1 685,72 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 033,10 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 12.2015 г. данък за внасяне в размер на 3 626,13 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 2 655,44 лв., ведно със съответните лихви; установеният резултат по ЗДДС за м. 03.2016 г. данък за внасяне в размер на 3 047,12 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 513,57 лв., ведно със съответните лихви, с решение № 831 от 15.05.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

Жалбоподателят оспорва РА в изменената му част, като на първо място излага съображения за неговата нищожност, тъй като бил издаден само от един компетентен орган, съгласно чл. 119, ал.2 вр. чл. 118, ал.2 от ДОПК вр. чл. 7, ал.1, т. 3 и 4 от ЗНАП. Алтернативно се иска отмяната на РА като незаконосъобразен и необоснован, поради нарушение на процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. В жалбата са изложени подробни съображения по съществото на спора. В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, се представлява от адв. Д. и адв. Х., които поддържат жалбата, депозират писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разnosки, съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован не се представлява и не изразява становище по съществото на спора.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на жалбата и предлага да не се уважава.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с решение № 744 от 30.05.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ (л. 350 – 355), с което е отменен РА № 2222 – 19170 – 05793 – 091 – 001 от 20.03.2018 г. и административната преписка е върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизия. В изпълнение на посоченото решение е издадена заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2200 – 22180 – 03277 – 020 – 001 от 07.06.2018 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на П. Т. П., на длъжност началник сектор, е възложил извършването на ревизия на [фирма]. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък от 01.01.2015 г. до 31.12.2016 г. и Данък върху добавената стойност от 01.05.2015 г. до 31.07.2017 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Д. П. И., на длъжност инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 19.07.2018 г. на управителя на дружеството.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2200 – 22180 – 03277 – 020 – 002 от 17.10.2018 г., издадена от Т. Б. Г., в качеството на заместник на П. Т. П., срокът за приключване на ревизията е продължен до 19.12.2018 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2200 – 22180 – 03277 – 092 – 001 от 23.01.2019 г., връчен на 23.01.2019 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено

възражение.

Издаден е РА № Р – 2200 – 22180 – 03277 – 091 – 001 от 14.02.2019 г., от П. Т. П. на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, с който за всички ревизирани периоди е доначислен ДДС в общ размер на 55 297,77 лв. и е определен допълнително корпоративен данък в размер на 21 351,00 лв., като данъчна основа на извършените доставки и данъчната основа на неотчетените приходи от продажби за ревизираните периоди е определена по реда на чл. 122 – 124 от ДОПК. Не е признато и право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 369, 53 лв. за данъчните периоди от м. 06.2015 г. до м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г., с мотиви за липса на доставки на стоки. Установени са и задължения за лихви за забава общо в размер на 20 075, 72 лв. РА е връчен на 14.02.2019 г. по електронен път.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 03 – 702 от 27.02.2019 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 - 438 от 06.03.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срок за произнасяне по чл. 155, ал.1 от ДОПК, решаващият орган е издал решение № 831 от 15.05.2019 г., с което е отменил РА в една част, а в друга го е изменил. Предмет на настоящето съдебно производство е изменената част на РА.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: Установено е, че [фирма] е регистриран по ЗДДС считано от 26.07.2012 г. и през ревизираните периоди извършва търговия на дребно с дрехи, обувки, очила, дребни бижута и др. Упражнява е дейността си в наети търговски обект и офис, находящи се в [населено място], [жк], [улица] по договор с [фирма]. Към момента на ревизията дружеството е прекратило търговската си дейност.

На жалбоподателя са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) № Р – 2200 – 22180 – 03277 – 040 – 001 от 17.10.2018 г. и ИПДПОЗЛ № Р – 2200 – 22180 – 03277 – 040 – 002 от 03.12.2018 г., в отговор на които са представени описаните в РД писмени обяснения, банкови и счетоводни документи, договори за наем.

Извършен е преглед на първични счетоводни документи в приемната на ТД на НАП С.. Действията са документирани с Протокол №1247682/03.12.2018 г.

С Протокол № 1247683 от 20.11.2018 г. и Протокол № Р – 22002218003277 – П. – 004 от 03.12.2018 г. към настоящото производство са присъединени всички събрани доказателства от предходната ревизия на дружеството, а именно: протоколи от извършени насрещни проверки (ПИНП) на преките доставчици [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма]; протоколи от извършена от органите по приходите инвентаризация на наличните стоки към 19.09.2017 г.; протоколи от извършени оперативни проверки с цел наблюдение на търговския обект за периодите от 09.10.2017 г. до 13.10.2017 г., от 20.11.2017 г. до 24.11.2017 г. и от 18.12.2017 . до 22.12.2017 г., първични счетоводни документи, оборотни ведомости и счетоводни справки.

Органите по приходите са приели, че са налице основания за корекция на декларираните данъчни основи на извършените продажби за ревизираните периоди и съответно на начисления ДДС и корпоративен данък, въз основа на следните обстоятелства:

В предходната ревизия, с цел установяване на реално извършените продажби от [фирма] на органи по приходите от отдел „Оперативни проверки“, дирекция

„Контрол“ при ТД на НАП С. са възложени три оперативни проверки – наблюдение в пет последователни дни (от понеделник до петък), в стопанисвания от дружеството търговски обект - магазин, находящ се в [населено място], [улица], за периодите от 09.10.2017 г. до 13.10.2017 г., от 20.11.2017 г. до 24.11.2017 г. и от 18.12.2017 г. до 22.12.2017 г. Присъединени са като доказателства съставените доклади от извършените оперативни проверки с приложени към тях протоколи. Видно от тях продажбите през наблюдаваните периоди на 2017 г. са както следва: за периода от 09.10.2017 г. до 13.10.2017 г. реализирания оборот по ЕКАФП, регистриран на обекта, е в размер на 8 876,72 лв., за периода от 20.11.2017 г. до 24.11.2017 г. – в размер на 8 870,57 лв., а за периода от 18.12.2017 г. до 22.12.2017 г. – в размер на 8 211,49 лв.

В РД се съдържат констатации за завишени обороти през ревизираните периоди в сравнение с отчетените приходи от продажби през същите периоди на предходните 2015 г. и 2016 г. В табличен вид на стр. 10 - 11 от РД е направена съпоставка между реализираните обороти през периодите на наблюдението и отчетените обороти през същите календарни дни, но за предходните две години – 2015 г. и 2016 г.

При извършена на 19.09.2017 г. инвентаризация от органи по приходите в стопанисвания от оспорващия търговски обект е установено наличие на стоки на обща стойност, определена по продажни цени с включен ДДС, в размер на 201 820,60 лв. По счетоводни данни към същата дата дружеството разполага със стоки на доставна стойност 98 907,79 лв., заведени по дебита на сметка 601.

При преглед на счетоводната документация ревизиращите органи са установили, че [фирма] не води аналитична отчетност на сметка 304 „Стоки“. Т.е. закупените стоки не са заведени по количество, единична цена и стойност, съгласно изискванията на счетоводното законодателство, поради което не е възможно да се извърши съпоставка с установените като налични при инвентаризацията стоки. При покупката стоките се отразяват само стойностно по сметка 601 „Разходи за материали“. От счетоводителя на жалбоподателя писмено е обяснено, че не води сметка 304, тъй като обекта не разполага със складова база. Всички стоки се завеждат по сметка 601, като в края на годината съгласно инвентаризационен опис на наличните стоки, същите се отразяват по сметка 304 и през месец януари на следващата година се изписват. В обяснението е посочено, че горното е показано с представени на ревизиращия екип счетоводни справки.

От управителя на дружеството писмено е обяснено, че средната надценка на продаваните стоки по години е както следва: за 2015 г. в размер на 252 %, за 2016 г. в размер на 174 % и за 2017 г. в размер на 194 %.

В частта по ЗДДС е коригирана данъчната основа на продажбите, като декларираните от жалбоподателя продажби са увеличени както следва: за периодите от м. 05.2015 г. до м. 12.2015 г. с корекционен коефициент 1,22, за периодите от м. 01.2016 г. до м. 12.2016 г. – с коефициент 1,72 и за периодите от м. 01.2017 г. до м. 07.2017 г. – с коефициент 1,47. Същият е изчислен като съотношение между отчетените от дружеството обороти от продажби на стоки по ЕКАФП през наблюдаваните периоди и декларираните приходи от продажби през същите периоди на предходните две години (определен е среден корекционен коефициент). С РА допълнително е начислен ДДС за периодите от м. 05.2015 г. до м. 07.2017 г. (вкл.) в общ размер на 55 297,77 лв. На стр. 16 - 17 от РД са описани конкретните размери на установените за отделните данъчни периоди данъчни основи за извършени облагаеми доставки и ДДС.

В хода на ревизионното производство е извършена проверка на получените от

жалбоподателя доставки. При определяне на данъчната основа на получените доставки с право на приспадане на данъчен кредит са взети предвид констатациите от извършените насрещните проверки в предходната ревизия на изброените по-горе в решението дружества – преки доставчици на [фирма], както и данните от присъединените с Протокол №Р-2200 – 22180 – 03277 – П. - 001 от 13.12.2018 г. като доказателства РА, издадени на част дружествата. Направени са справки за относими към дружествата обстоятелства по данни от информационната система на НАП. Други процесуални действия не са извършени.

Във връзка със спорните доставки в предходната ревизия от дружеството са представени копия на процесните фактури, придружени с касов бон за плащане в брой.

Установено е, че доставчиците са deregистрирани по реда на чл. 176 от ЗДДС. За [фирма] и [фирма] е констатирано, че изготвените за целите на проверките искания за ИПДПОЗЛ са връчени на декларираните от тях електронни адреси за кореспонденция. Представени са копия на проверяваните фактури, придружени със стокови разписки, документи за произход на стоките (протоколи по чл. 117 от ЗДДС, ЧМР, инвойс фактури), счетоводни справки, дневни финансови отчети от ЕКАФП, доказателства за наети търговски помещения, свидетелства за регистрация на ЕКАФП, обяснения от управителите на [фирма] и [фирма]. Установено е, че двете дружества за проверяваните периоди не се декларирали назначени по трудови договори лица и са отразили в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди процесните фактури, издадени на жалбоподателя.

Що се отнася до останалите четири дружества, видно от констатациите в протоколите за извършени насрещни проверки, изготвените искания за представяне на документи и писмени обяснения са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към досието, поради неоткриване на дружествата на декларираните адреси. За целта са извършени по две посещения на адресите за кореспонденция, отразени в съответните протоколи, изготвените съобщения са поставени на определеното за целта място в съответната ТД на НАП и са публикувани в Интернет. Изпратени са писма с обратна разписка, както и електронни съобщения. В отговор не са представени поисканите им документи и писмени обяснения. При извършени проверки в информационния масив на НАП е установено, че в дневниците за продажби на [фирма] не са отразени проверяваните фактури с получател [фирма]. Единствено [фирма] е декларирано назначени по трудови договори 2 лица на длъжности „технически секретар“ и „мениджър продажби“. Видно от присъединените като доказателства РА, издадени на [фирма], [фирма] и [фирма], установено е че декларираните от тях облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС не са реално изпълнени, но начисленият данък е дължим съгласно разпоредбата на чл. 85 от закона.

От оспорващия е изискано да представи документи за счетоводното отразяване на закупените от посочените дружества стоки и последващата им реализация. Представена е единствено счетоводна справка на сметка 401 „Доставчици“.

Въз основа на преценка на събраните доказателства органите по приходите са приели, че поради липса на реално извършени доставки на стоки, на жалбоподателя не следва да се признае правото на приспадане на данъчен кредит, както следва:

1. За данъчни периоди м. 06.2015 г., м. 07.2015 г., м. 09.2015 г., м. 10.2015 г., м. 11.2015 г. и м. 12.2015 г. по 14 фактури с предмет на доставка: бельо, блузи, рокли, елечи, панталони, якета, дънки, чанти, раници, обувки и чорапи, издадени от [фирма]

общо в размер на 2 402,00 лв.

2. За данъчни периоди м. 07.2015 г. и м. 08.2015 г. по 5 фактури с предмет на доставка: дамско бельо, тениски, ризи, обувки, блузи и чорапи, издадени от [фирма] общо в размер на 2 003,65 лв.

3. За данъчни периоди м. 11.2015 г., м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г. по 4 фактури с предмет на доставка: очила, якета, панталони и елеци, издадени от [фирма] общо в размер на 759,00 лв.

4. За данъчен период м. 10.2015 г. по фактура №[ЕГН]/09.10.2015 г. с предмет на доставка: обувки, чорапи, бельо, блузи, ризи и колани, издадена от [фирма] в размер на 2 000,06 лв.

5. За данъчен период м. 06.2015 г. по фактура №[ЕГН]/31.03.2015 г. с предмет на доставка: детски панталони, комплекти, блузи и якета, издадена от [фирма] в размер на 117,36 лв.

6. За данъчен период м. 03.2016 г. по фактура №[ЕГН]/21.03.2016 г. с предмет на доставка дамски блузи, якета и елеци, издадена от [фирма] в размер на 87,46 лв.

Изхождайки от горното на дружеството са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 06.2015 г. до м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 369,53 лв.

За всеки от ревизираните периоди в частта по ЗДДС е определена данъчна основа, представляваща разликата от декларираната данъчна основа на продажбите, коригирана с коефициент, и данъчната основа на покупките, коригирана със стойността на процесните фактури и е приложена ставка за облагане с ДДС 20 %. В резултат на това с РА са установени задължения за ДДС за довносяне общо в размер на 62 667,30 лв. и лихва за забава в размер на 15 594,55 лв.

В частта по ЗКПО не е извършено намаление на декларираните от дружеството разходи при формиране на счетоводния финансов резултат за 2015 г. и 2016 г. с данъчната основа по процесните фактури и са приложили реда на облагане по чл. 122 – 124 от ДОПК предвид заключението за липса на счетоводна отчетност. Аналогично на облагането по ЗДДС и в този случай е приложен корекционен коефициент. С недекларираните приходи от продажби, в установения от органите по приходите размер, по реда на чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък както следва:

- за 2015 г. в размер на 41 235,13 лв., определена като разлика между декларираните с ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 224351600257373/22.03.2016 г. приходи, коригирани с определения коефициент ($189\,295,07 \text{ лв.} \times 1,22 = 230\,939,97 \text{ лв.}$) и декларираните с ГДД разходи в размер на 189 704,84 лв. Вследствие на корекцията е установено задължение за корпоративен данък за довносяне в размер на 4 123,52 лв. и са начислени лихви за несвоевременното му внасяне в размер на 1 202,90 лв.

- за 2016 г. в размер на 181 697,03 лв., определена като разлика между

декларираните с ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 224351700212182/15.03.2017 г. приходи, коригирани с определения коефициент ($239\,270,50 \text{ лв.} \times 1,72 = 411\,545,25 \text{ лв.}$) и декларираните с ГДД разходи в размер на 229 848,22 лв. Вследствие на корекцията е установено задължение за корпоративен данък в размер 18 169,71 лв. при декларирано от дружеството задължение за корпоративен данък в размер на 942,23 лв. За невнесените в срок 17 227,48 лв. са начислени лихви в размер на 3 278,27 лв.

В хода на административното обжалване, претенциите на [фирма] са частично уважени и ответникът със своето решение № 831 от 15.05.2019 г. е отменил РА в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 05.2015 г., м. 01.2016 г., м. 02.2016 г. и от м. 04.2016 г. до м. 07.2017 г. (вкл.) и по ЗКПО за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2016 г. и го е изменил, както следва:

- установеният резултат по ЗДДС за м. 06.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 557,74 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 784,30 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 07.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 532,97 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 872,39 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 08.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 375,71 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 763,89 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 09.2015 г. данък за внасяне в размер на 2 901,45 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 978,48 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 10.2015 г. данък за внасяне в размер на 3 679,29 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 2 704,62 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 11.2015 г. данък за внасяне в размер на 1 685,72 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 033,10 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 12.2015 г. данък за внасяне в размер на 3 626,13 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 2 655,44 лв., ведно със съответните лихви;
- установеният резултат по ЗДДС за м. 03.2016 г. данък за внасяне в размер на 3 047,12 лв. определям на данък за внасяне в размер на 513,57 лв., ведно със съответните лихви.

Във връзка с направеното изменение, съдът изиска нарочна справка от директора на ДОДОП, в която да посочи материалния интерес по спора след неговото решение. Съгласно представената и приета справка по делото материалният интерес на спора е в размер на 9 571,68 лв., от които ДДС – главница – 7 164,71 лв. и лихва – 2 406, 97 лв. Ту съдът

намира за необходимо да посочи, че съгласно диспозитива на решение № 831 от 15.05.2019 г. се установява, че РА е потвърден в частта на установения ДДС и е определен данък за внасяне в размер общо за процесните периоди в общ размер на 14 305, 79 лв., в който са включени посочените в справката данъчни задължения. Тази разлика произтича от обстоятелството, че за всеки един от периодите м. 6. 2015 до м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г. дружеството е декларирало ДДС за възстановяване. Следователно материалният интерес на спора е 14 305, 79 лв. главница и лихва в размер на 2 406, 97 лв. или общо 16 712,76 лв.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

По искане на жалбоподателя са допуснати изслушани и приети без оспорване Съдебно счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице – Л. А. З.. Съдът кредитира като непротиворечива и в унисон с останалите доказателства по дело, описаната експертиза. С нея не се доказват твърденията на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Поради липсата на доказателства за реално изпълнени доставки за периодите от м. 06.2015 г. до м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 369,53 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

При извършените насрещни проверки доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са открити на декларираните адреси за кореспонденция и не са представили документи. Целта на насрещната проверка е не само да се установи начисляването на ДДС, но и да се изследва легитимността на доставчика, реалността на доставката, както и да се проследи стоковия поток, чрез установяване на предходни доставчици. Изброените четири доставчика и ревизираното дружество не са представили такива доказателства.

Съгласно разпоредбите на ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит задължително е предпоставено от наличието на реално извършени доставки на стоки или услуги. Данъчен кредит по смисъла на

чл. 68, ал. 1 от ЗДДС е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон. Съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС това право възниква, когато подлежащия на приспадане данък стане изискуем. Наличието на реално извършена доставка е първата изискуема от закона предпоставка за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Когато се касае за продажба на стоки, следва да се установят факти за прехвърляне право на собственост върху стоките и свързаните с това обстоятелства, касаещи придобиване право на собственост върху същите по вид и количества стоки, съхранение, транспорт, предаване и др. Доказването на реална доставка на стоки изисква установяване на обстоятелствата, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество като фактурираните и, че това количество физически е предадено на получателя. Установяването на реалното, физическото съществуване на фактурираната стока, съответно нейното предаване на получателя, предполага изследването за предходните и последващите продажби, за съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н.

Правилен и съобразен с установените факти е изводът на ревизиращите органи, че не са налице доказателства, които да обосноват извод за реални доставки по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Не са представени документи за наличието на процесните стоки в патримониума на доставчиците, за складирането им, предаването и транспортирането им до търговския обект на ревизираното дружество. От последното са представени единствено копия на процесните фактури и касови бонове за плащане в брой. Видно от събраните доказателства стоките по процесните фактури са заведени само стойностно по сметка 601/1/2, поради което не може да се проследи и последваща им реализация.

Предвид липса на доказателства за реално осъществени доставки по процесните фактури, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС за жалбоподателя не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 428,00 лв. за м. 06.2015 г., в размер на 1 359,81 лв. за м. 07.2015 г., в размер на 805,84 лв. за м. 08.2015 г., в размер на 180,00 лв. за м. 09.2015 г., в размер на 2 760,06 лв. за м. 10.2015 г., в размер на 974,00 лв. за м. 11.2015 г., в размер на 517,00 лв. за м. 12.2015 г. и в размер на 140,00 лв. за м. 03.2016 г., по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

По изложените съображения жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди като законосъобразен в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 305, 79 лв. и лихви в размер на 2 406, 97 лв. или общо 16 712,76 лв.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи. При това положение на ответника на основание чл. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения във връзка с чл. 161, ал.1 от ДОПК в размер на 1 031,00 (хиляда тридесет и един) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22180 - 03277 – 091 – 001 от 14.02.2019 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, изменен с решение № 831 от 15.05.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 031,00 (хиляда тридесет и един) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: